

Часть пространна за правописаніе то, и раздѣленіе на-писмената, и дрѹго що се обывковѣнно оупотреблѣватъ въ секоѣ грам-матика като н. п. изасненіѣ на-секоѣ часть слѣва, раздѣленіѣ, подраздѣленіѣ, параграфы, пѣрво, второ, трѣто, и проч. (Който са по много дѣлжностъ на-оучители те, нежели на-

но въ Аримѣтика та мѣ, надписаніе то тако „кѣй-то и на свѣтъ сегѣ пѣрво издава ѣ, помоць „земѣвъ ѿт любовчѣнны те ѣдинорѣдны, и на „стран. 4. рѣдъ 4. „начнав ѿт дѣсна та стра-на и дав секомѣ чинѣ по трѣ цифры, и на „стран. 57. рѣдъ 2. имѣющи ѣднаквы знаменѣ-тели“ и на стран. 111. рѣдъ 3. тѣрив ѣнова „число на вѣрх а“ и пободоѣ рѣдъ 9. и скачал „ѿт вѣрх на вѣрх, и на стран. 112. рѣдъ 21. „притѣрив и недѣли те, и на стран. 113 рѣдъ „8. „пѣсле извадив иъз ѣл.“ и дрѹги многи такиѣва примѣри мѣже секоѣ да види въ нѣл. Но ѣзъ не можѣхъ да се согласимъ да полѣжимъ часть слѣва въ иъзыкѣтъ, коѣто нитѣ въ простолѣдно то произношеніе се оупотреблѣва на сегѣшно то вреѣме, нитѣ дрѹгъ нѣкоѣ списѣтель ѣ ѣ оупотребилъ. При-частіе то да имѣме въ иъзыкѣтъ, ѣко не въ гла-големыѣтъ, понѣ въ пишѣмыѣтъ, секоѣ знаѣ коѣко ѣ добрѣ и потребно. Но ѣко послѣдѣватъ и дрѹ-ги нѣкои поѣвыши ѿтъ мѣне тоѣ Хриѣтакиѣвъ примѣръ, и привнесѣтъ тоѣ подражѣтелно и притѣрено причѣстіе въ свой те списаніѣ и въ